

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

25:TE ÅRG.

DEN 6 JULI 1924.

N:o 40.

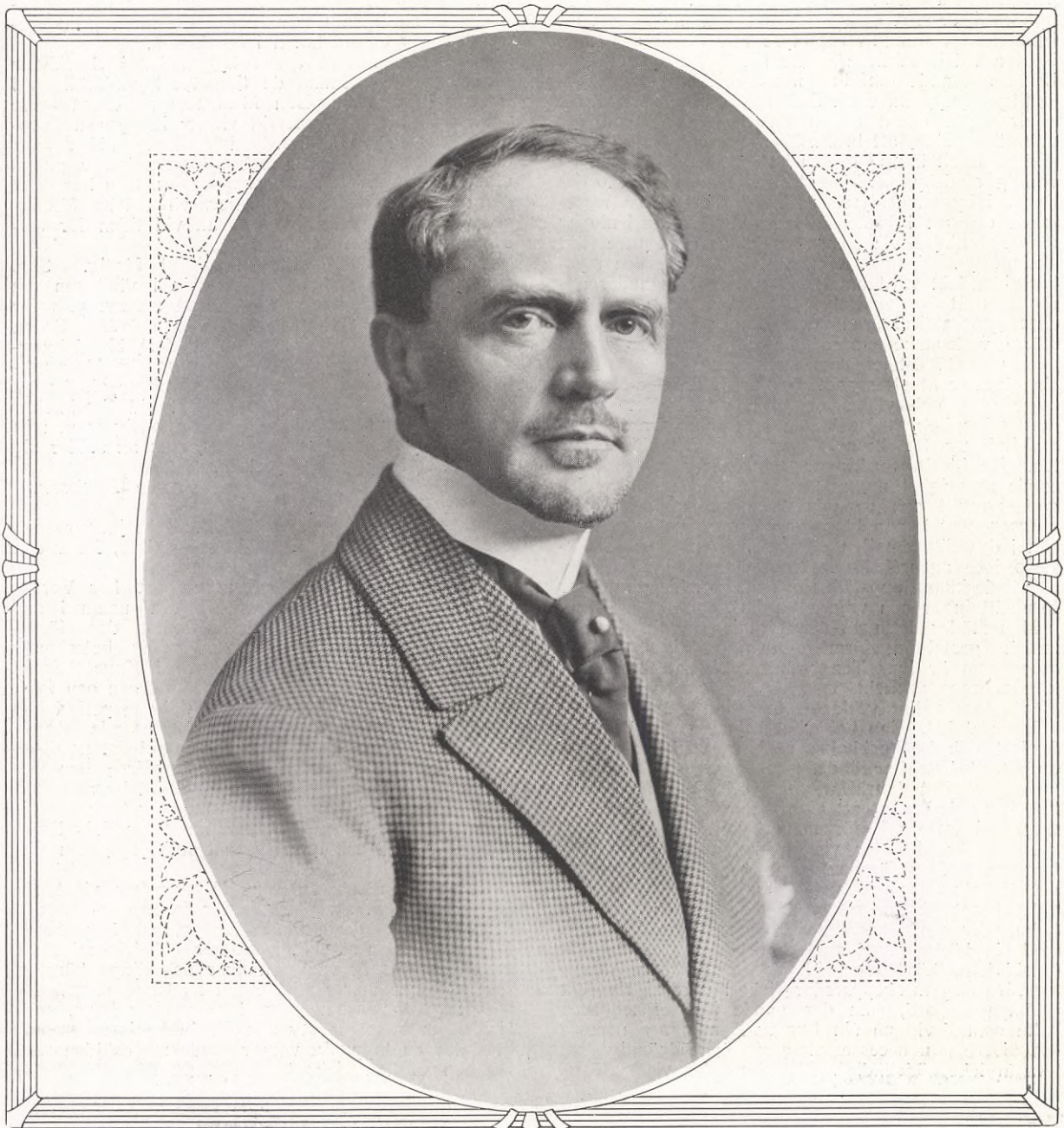

Foto. Florman, Sthlm.
Klisché: Gode Ritbyrå & Klichéanstalt, Sth.

Hälsinge Regementes kasärner.
Foto. G. Reimers, Gävle.

Åvarteyföru

Det råder intet tvivel om att Kungl. Maj:t gjorde det bästa möjliga val, då professor *Ivar Tengbom* kallades till chefsposten i Kungl. Byggnadsstyrelsen. Den nye chefen har en snabb och lysande karriär bakom sig. Under det sista decenniet har han varit sysselsatt med ett högst anmärkningsvärt antal monumentalbyggnader i Stockholm, och i den stund han kallades till arbetet vid det av remisser och utlåtanden fyllda ämbetsmannabordet är han säkerligen vårt lands vad större arbeten beträffar mest anlitade arkitekt. Man kan av mängden dementier, som föregått hans utnämning, utan svårighet sluta sig till att han själv funnit valet svårt, men då nu faktum består, är det allmänna endast att gratulera till att han velat viga sig åt dess tjänst. För ett ämbetsverk som byggnadsstyrelsen, är det av den allra största betydelse att dess chef icke blott är en ämbetsman, utan en skapande och originell arkitekt. Ty i detta ämbetsverks hand ligger i utomordentlig grad makten att skapa — eller förstöra — hela vårt lands byggnadskultur. En non possumus-politik kan prisgiva hela det statliga byggandet åt slentrian och byråkrati, d. v. s. åt kulturlöshet, medan däremot ett insiktsfullt och kultiverat styre kan direkt skapande ingripa vid danandet av våra samhällens yttre form. Detta skapande omfattar numera icke blott de offentliga nybyggnaderna. Sedan stadsplanereglerandet blivit något annat än ett kontrollerande från det offentliga sida, att brandsäkerhets- och andra föreskrifter blivit iakttagna och i stället vuxit upp till en verklig stadsbyggnadskonst, kan man säga att det ligger i byggnadsstyrelsens händer att verka reglerande och att i bästa fall giva direkta anvisningar för de riktlinjer, vilka våra samhällen i sin yttre växt skola följa. Kommer därtill att på sistone en mycket vidsträckt vård om landets äldre byggnader anförts till byggnadsstyrelsen, så förstår man att dess generaldirektör numera har ett mångdubbelt större verksamhetsområde än de kungl. överintendenterna på 1700-talet, som med sådana heder ägnade sina krafter åt ett mycket begränsat antal offentliga byggnader, och vilkas omsorger om landets mera vardagliga bebyggelse kunde inskränka sig till normalritningar för kronobrännerier och militieboställen. De ideala fordringar man ställer på motsvarande myndighet nu, att trots en hundrafallt utvidgad uppgift och en tekniskt komplicerad förvaltningsapparat kunna lägga ner samma smak och insikt i den lilla detaljen, som då var möjlig, äro förvisso icke anspråkslösa. Dock har man en känsla av att de kunna uppställas och att *Ivar Tengbom* har förutsättningar och vilja att fylla dem.

Man stöder detta på den förening av fin arkitektonisk gestaltningsförmåga och praktisk common sense som är *Ivar Tengbom* egen. Han har blivit högfinansens arkitekt, men det är icke *hans* bankpalats som vållat veklagan över intrång på Stockholms skönhet. Han har givit kejsaren vad kejsaren fordrat, och åt Stockholms enskilda bank skapat en, både vad beträffar ändamålsenlighet och medveten monumentalitet beträffar, passande byggnad, men han har också vetat att giva denna byggnad en kulturprägel, som allt för många av dess likar sakna. Det är alltid en viss festivitas hos *Tengboms* byggnader åt affärslivet, vare sig man tänker på det tillbakadragna och förnåma, nästan aristokratiska huset åt Sporrongs på Kungsgatan i Stockholm, eller på Johnsonlinjens hus vid Stureplan, som med sin käck fasad med de framåtstormande galjonsbilderna högt uppe vid taket, kommer en att tro att våra dagars skeppsredare icke längre så rigoröst tillämpa de ord, som den gamle Bremerskepparen satte som devis på sin byggnad: navigare necesse est, vivere non necesse, att segla är nödvändigt, att leva är icke nödvändigt. Å andra sidan visar Höga-

lidskyrkan i Stockholm, att *Ivar Tengbom* är lyhörd också för de värden som det moderna kyrkosinnet älskar, frågan är om det icke i denna i detaljerna finkänsliga, i helheten behärskade byggnad, hittills fått sitt trognaste arkitektoniska uttryck. Högalidskyrkan är varken gjord för stormande vederdöpare eller religiösa romantiker, men väl för sinnen i vilkas religiositet en mycket, man skulle vilja säga, urbaniserad estetisk känsla ingår som ett av de viktigaste momenten.

I sina hus för moderna patricier — Tryggers och Philipsons m. fl. — har *Tengbom* slutligen givit prov på kultiverade och förnåma privatbostäder.

För närvarande är han sysselsatt med två stora nybyggnader, nämligen Konserthuset och Handelshögskolan i Stockholm. Den förra har framgått ur tävlan, där *Tengbom* utgick som en tämligen självklar segrare. Man minns från tävlingsritningarna en mycket saklig planlösning, en vårdad och samlad behandling av den yttre byggnadskuben och ett originellt uppslag till stora konsertsalen. Dagarna strax före generaldirektörsutnämningen publicerades slutligen i tidningarna ett förslag till ombyggnad av Grand hotell i Stockholm.

För dessa senare årens byggnader i Stockholm får man icke glömma de tidigare, huvudsakligen i landsorten utförda. Den förnämsta av dessa torde väl Borås rådhus vara, till vilket ritningarna framgingo ur en 1907 anordnad tävling. Vål saknar denna byggnad de fria och självständiga tag som utmärka *Tengboms* senare byggnader, men har dock stora arkitektoniska förtjänster, vilka icke förminskas därav att dess uphovsman vid tiden för tävlingen icke var trettioårig.

Tengbom var överhuvud tidigt färdig. Som tjugosjuårig tog han andra pris i tävlingen om Stockholms rådhus och året därpå samma pris för förslag till Engelbrektskyrkan i Stockholm. Sedan har karriären gått i den snabbaste fart, bland byggnadsuppdragen ha inströtts en fyraårig lärarverksamhet som arkitekturprofessor vid Konstakademien och befattningen som slottsarkitekt vid Stockholms slott, och det är en ännu icke femtioårig man, mitt uppe i full skapande verksamhet, som nu ställer sig vid rodret i Byggnadsstyrelsen.

Gregor Paulsson.

Till porträtt å nästa sida.

Verner von Heidenstam, Orientens besjungare och Sveriges store nationelle skald och epiker, fyller den 6 juli sextiofem år.

Både som skald och prosaförfattare har *Verner von Heidenstam* kraftigt ristat sitt namn i den svenska litteraturens hävder. Redan den första diktsamlingen *Vallfart och vandringsår* betecknade inbrytandet av ett nytt skede och i *Hans Alienus* började diktarens mäktiga grepp om ämne och form göra sig gällande. Under denna tidigare period gav Österlandet i huvudsak det färgglänsande stoffet men i *Dikter* (1895) är övergången till det nordiska fullt given. Och inom den ämnessfären har han skapat den mästerliga historiska berättelsesamlingen *Karolinerna*, som står främst i raden av hans romantiskt historiska prosaböcker, stilen och väldig i resning, väckande och fylld av sant och djupt, men ofta en smula strävt patos.

Har *Heidenstam* än som få svenskar visat sig äga ett sällsynt skarpt sinne för formen och en alldeles ovanlig gestaltningsförmåga, så har denna fulländade form särskilt i dikterna och icke minst de senaste, givits åt vackra tankar och djupa känslor, som sprungit ur människonaturens bästa sidor. De senaste årens arbeten ha icke varit många, men *Heidenstams* redan givna verk bilda inom svensk litteratur en toppunkt vars resande mot höjden man får hoppas ännu icke är avslutat.

Efter en nytagen foto. å Odlnshøj, Danmark.

Kliché: Aug. Sjöbergs Bildhans., Gbg.

Till bild å sid. 632.

Stora jordbruks- och hembygdsfestligheter avhöllos under midsommardagarna på fornvallen Jamtli nära Östersund. Landshövding Linnér höll det stämmingsfulla öppningstalet. Bland de mest uppskattade inslagen var en folkdansuppvisning och den av stationsinspektör Karl Tirén inledda spelmannsstämman. I denna deltog den gamle välkände spelmannen Per Karlsson, nu 95 år, men icke desto mindre i stånd att locka gammaldags gripande toner ur fiolen. De församlade hälsade också den äldre tonkonstnären med blottade huvuden.

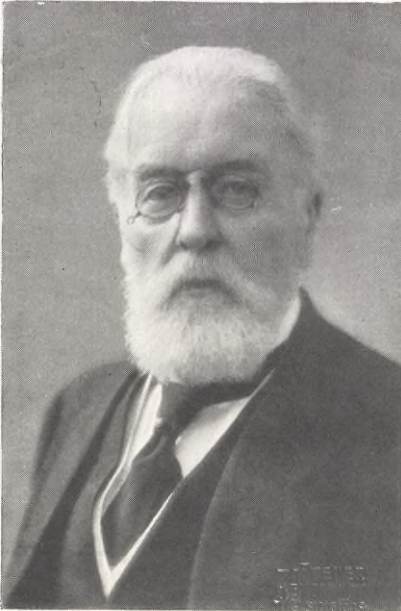
Till bild å sid. 632.

En av det fria Finlands främste förkämpar, skriftställaren Konni Zilliacus har den 19 juni avlidit i Helsingfors i en ålder av 68 år.

Konni Zilliacus tillhörde en släkt inom vilken flera medlemmar utmärkt sig. Han tog en juridisk examen men ägnade sig sedermera åt jordbruk. Då han hade ringa framgång på detta område sökte han sig utomlands och började där sin författarverksamhet. Under ett tiotal år vistades han i Amerika, Japan, Egypten och Indien. Vid hemkomsten till sekelskiftet inträdde han i "Nya Pressens" redaktion och förde en häftig kampanj mot det ryska våldet. Det blev honom till slut omöjligt att kvarstanna och han måste efter några år fly. Ända till 1918 uppehöll han sig utomlands, men kunde nu på sin åldersdagar tryggt vistas i fosterlandet. Tid efter annan hade han under de sista tjugo fem åren utgivit arbeten om Finland och Ryssland. Särskilt märkas historiska framställningar av den finska frihetskampen och dess olika faser, intressanta och av en glödande fosterlandskärlek inspirerade verk.

FÖRHANDLINGAR I STOCKHOLM MELLAN OMBUD FÖR SVENSKA OCH NORSKA REGERINGARNA rörande ömsesidigt erkännande av fartygs måtbrev. Fr. v. Skeppsredaren S. F. Bruun, kapten L. Aall och expeditjonschefen J. H. Hektoen för Norge; minister A. E. Rodhe, skeppsmättningsöverkontrollör A. Lindblad och generalkonsul G. E. Sandström för Sverige. Foto Holmén, Sthlm. Kliché: Sjöberg, Gbg.

Efter porträtt.

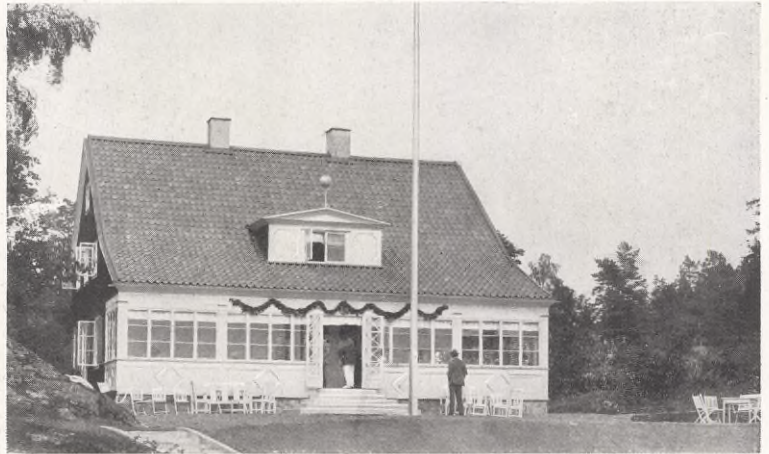
Kliché: Sjöberg, Gbg.

KONNI ZILLIACUS.
FINSK SKRIFTSTÄLLARE.
F. 1856. † 19 juni.
Text å sid. 631.

Vidst. bild, överst: SPELMANSSTÄMMA PÅ FORNVALLEN JAMTLI, ÖSTERSUND. Två vördnadsvärda gamla mästerspelmän, 95-åringen Per Karlson (1) och 83-åringen Paul Persson (2). — Efter foto.

Text å sid. 631.

Nederst: KOOPERATIVA FÖRBUNDETS 25-ÅRSJUBILEUM högtidlighålles i Blå Hallen.
Text å sid. 642.

MALMAGÅRDEN Å VÄRMDÖN, Läroverkselevernas första egna feriehjem, invigt den 21 juni. — Efter fotografen — Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

På initiativ av konsul och fru Harry Wennberg bildades den 1 maj 1923 en sammanslutning, *Fonden för läroverkselevernas egna feriehjem* (Feriehemsfonden), med uppgift att skaffa ett eget sommarhem åt de Stockholms läroverkselever, som icke på annat sätt kunna beredas landsvistelse under

Forts. å sid. 643.

Pressfoto.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

1-5. NÅGRA BILDER AV DEN MÄKTIGA BYGGNADENS NU FÄRDIGA EXTERIÖR till de interiörer som jämte kort beskrivning återfinnas i H. 8. D. denna årg. n:r 10.

1 o. 2. Fasad och terrass åt Birgerjarlgatan.

3. Detalj i trädgården.

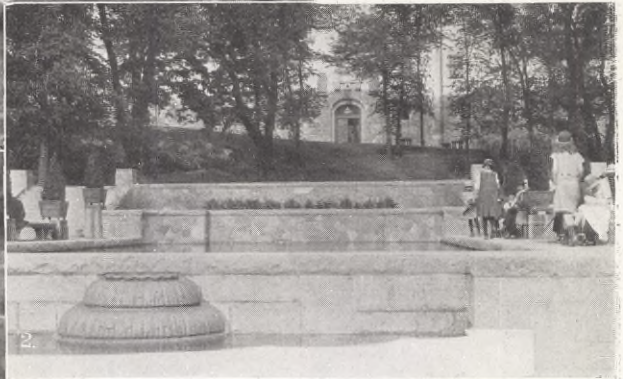
4. Huvudportalen.

5. Portalen åt Birgerjarlgatan.

Foto. Segerstedt, Sthlm.

Västerås' nya kyrkogård, den vackra gravlunden vid Hovdesta, invigdes högtidligen den 22 juni av biskop Einar Billing.

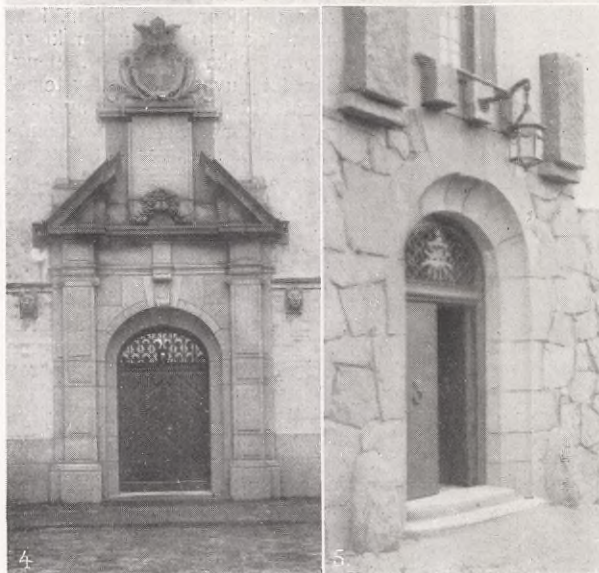
Gravkapellet är uppfört i en enkel, ren och vacker, av gammal svensk kyrkonst inspirerad stil och

6-7. NYTT GRAVKAPELL I VÄSTERÅS.

Foto. Blom, Västerås.

Kliché: Göta Rithyrä & Klichéanstalt, Gbg.

ligger inbäddat bland gamla, lummiga ekar. Ritningarna ha utförts av Västerås' stadsarkitekt Erik Hahr, biträdd av byggnadschefen Gösta Smitt. Byggmästare har varit herr A. Andersson och det vackra smidesarbetet har utförts av smidesmästaren H. O. Nordqvist.

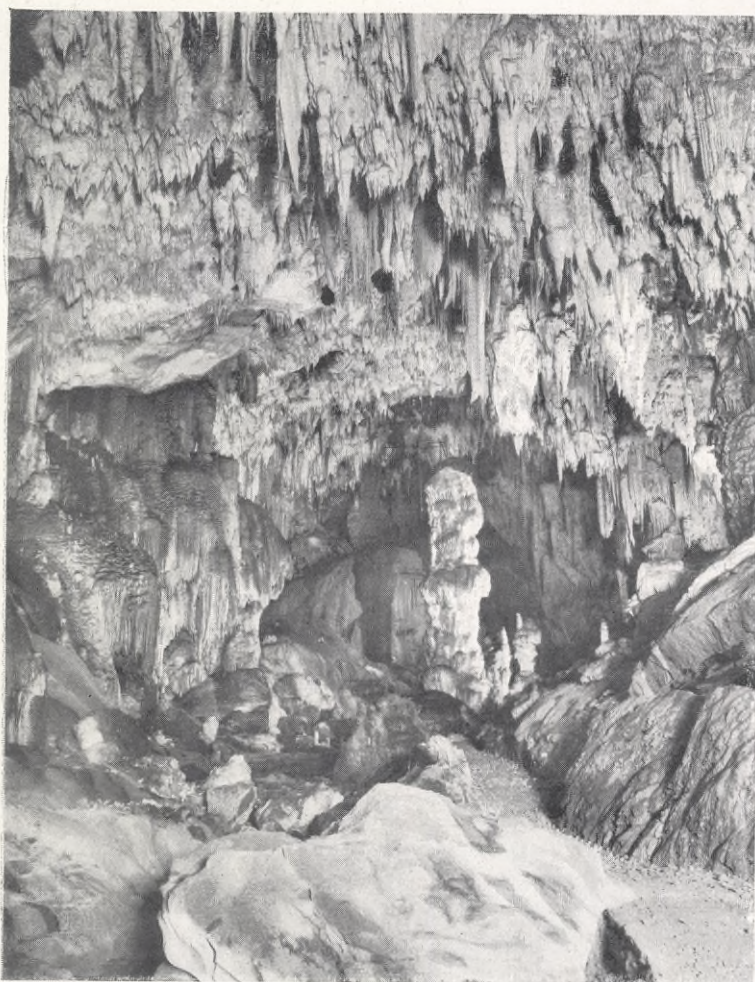

Foto. Harnesk, Umeå.

DEN FARLIGA TIMMERANHOPNINGEN VID JÄRNVÄGSBRON I SPÖLAND.

Kliché: Aug. Ryöbergs Klichéanst., Gbg.

Vidstående bild: DE UNDERBARA DRÖPPSTENSGROTTORNA VID ADELBERG-POSTUMIA I ITALIEN.

Efter fotograf.

Kliché: Gull Astoyrd & Klichéanst., Gbg.

De norrländska älvorna svälla sedan midsommartiden av en ovanligt kraftig fjällflod. Särskilt kritisk har situationen varit i Umeälvens och dess biflod Vindelälvens dalgångar. Timmermagasinen sprängdes, bommar, dykdalber och stenkistor sveptes undan och timmermassorna hopade sig till väldig höjd. Bl. a. fruktade man t. o. m. att den stora järnvägsbron vid Spöland, där de båda nyssnämnda älvorna sammanflyta, skulle sprängas, eller att Vindelälven skulle skära sig en ny fåra. De senaste dagarnes rapporter giva dock vid handen, att en förbättring i läget inträtt.

De underbara droppstensgrottoerna vid Adelsberg-Postumia i Karst tilldraga sig just nu ett aktuellt intresse, emedan man nyligen lyckats fullborda en 465 m. lång gång, som påbörjades redan under kriget med tillhjälp av ryska krigsfångar. Gången förbinder det nuvarande grottsystemet med ett annat vidsträckt system av grottor, och den rundvandring de besökande nu få göra, sträcker sig över 4,300 meter.

Till bild å sid. 635.

Frankrikes nye president, M. Gaston Doumergue, mottogs den 21 juni enligt gammal tradition i Hôtel de Ville. Stadsfullmäktigeordföranden M. Georges Lalou hälsade presidenten i ett värtaligt anförande, som på ett lika glänsande sätt besvarades av den nye statschefen. Denne tilldelades stadens stora guldmedalj, skrev sitt namn i den gyllene boken och deltog i den patriotiska skålen "för Frankrikes storhet och republikens lycka och framgång".

Den nye senatspresidenten de Selves har bl. a. varit inrikesminister i Poincarés ministär och utrikesminister i Cailleaux', alltså ingen sträng anhängare av radikal-socialisterna.

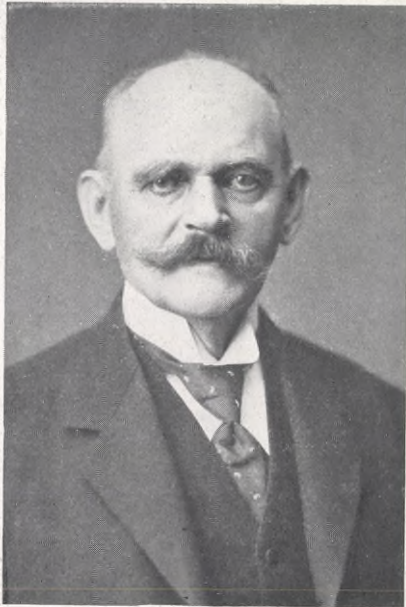

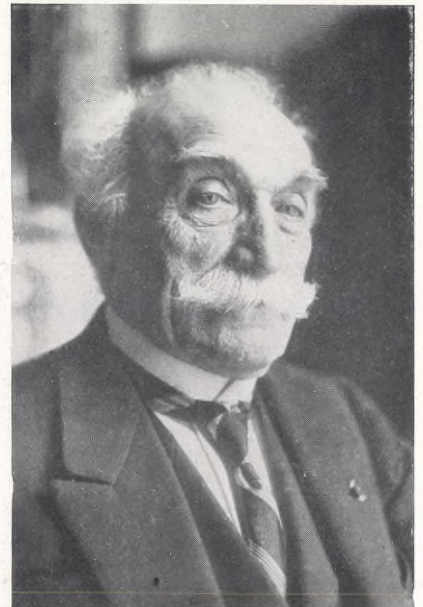
Foto: Eijffelt, Kphmn.

N. NEERGAARD. F. d. Dansk statsminister. 70 år den 27 juni.

Kliché: Gode, Gbg.

Niels Neergaard, oppositionens nuvarande ledare i danska folkettinget och Danmarks statsminister under fyra år intill sista valet, fyllde den 27 juni 70 år.

Neergaard har utgått från en rational-liberal prästsläkt, studerade efter studentexamen 1872 religionshistoria och språk och tog magisterexamen i historia. Redan från ungdomen var han vänsterman och tog livlig del i de liberala rörelserna. Efter akademisk examen uppehöll han sig i Tyskland, England och Frankrike, var efter återkomsten hem med om att bilda Studentersamfundet och blev 1884 redaktör för den nya tidskriften "Tilskueren". Tre år senare blev han folketingsmand och blev genast sitt partis talesman för sociala lagar, 1892 redaktör för Aarhus Amtstidende, en av landsortens största vänstertidningar, och lämnade "Tilskueren". Han var med om försöningen 1894 med den då sittande konservativa regeringen Estrup, som i nitton år hade regerat trots folketingets majoritet. Under dessa år framträdde han

Efter porträtt.

DE SELVES. Den nye presidenten i Franska senaten.

Kliché: Gode, Gbg.

dock icke bland de främsta förgrundsfigurerna, men 1908 blev han finansminister och efter Albertaffären stats- och försvarsminister. Han kom som sådan att stå i motsättning till I. C. Christensen, måste avgå men blev sedan

finansminister såväl i ministären Holstein-Ledreborg som Berntsen. År 1919 var han medlem av den delegation som i Paris förhandlade om Sönderjylland. Då ministären Zahle 1920 avgick bildade han den nya regeringen, som

först den 11 april i år lämnade plats för en annan.

Neergaard står nu som en av ledarna inom dansk politik, kanske icke så mycket i kraft av sin personlighet som tillfölje lyckliga tillfalligheter. Han är en saklig, om än något torr kapacitet, personligen sympatisk och förhandlingsvänlig. Men han saknar alldeles den fasthet och hårdhet, men måhända också den smidighet, som karakterisera så många ledare. Som historiker har han givit ett mycket värdefullt bidrag genom sitt stora arbete "Under Juni-grundloven", en skildring av hela den danska författningens historia, vilken utkom 1892—1916. Trots många politiska angrepp står Neergaards personliga anseende städse orubbade.

Efter fotografi

STADEN PARIS HÄLSAR DEN NYE PRESIDENTEN DOUMERGUE. H 8. D. har under sina 25 år återgivit ett flertal bilder från motsvarande tidigare tillfällen, därvid städse den avgående presidenten närvarit. Denna gång var icke expresident Millerand, liksom ej heller ex-konsejpresidenten Poincaré tillstädes. 1. President DOUMERGUE, 2. presidenten i Deputeradekammaren PAINLEVE, 3. presidenten i Senaten DE SELVES. Text å sid. 634

Kliché: Gode, Gbg.

ANKOMSTEN TILL ABISKO MIDSOM MARDAGEN.

Infällningen: 1. Drottning Wilhelmina, 2. greve de Monseau, 3. baron de Vos, 4. d:r Carstens, drottningens livmedikus, 5. d:r Anrick, Svenska Turistföreningens sekreterare.

T. h.: Under äreporten. Drottningen skymtar främst. Observera den lille lappmannen.

Nederst: Vid Turisthotellet. Främst drottningen och bakom henne prinsessan Juliana.

— 636 —

Fotos för H. B. D. Borg Mesch, Kiruna.

Klubb: Aug. Sjöbergs Klubbhuset, Uoc

Vidstående bild t. h.: ÄNKEMARKSINNAN AV MILFORD-HAVEN, KRONPRINSENSANS MODER, på besök hos kronprinsparet. På genomresa i Göteborg. — Foto Johansson, Gbg.

Prins Viggos av Danmark förmälning med miss Eleanor Green ägde rum i Newyork den 10 juni under ganska enkla former i ansende till att brudens fader, d:r James Green, nyligen avlidit. Vid vigseln närvaro främst brudgummens fader, prins Valdemar. Den unga bruden bar en enkel men ytterst stilfull klänning i mjukt, skimrande siden med sällsynt vackra gamla äkta spetsar, vilka länge gått i arv inom familjen. Bröllopsresan gick först från Amerika till England, där de nyförmälda inträffade just under danska konungaparets besök i London, och skall sedan utsträckas till Frankrike och Italien. Prinsparet Viggo kommer troligen att bosätta sig på Själland sedan de en tid varit prins Valdemars gäster.

Drottning Wilhelmina av Holland med gemål, dotter och en ansenlig svit anlände midsommardagens morgon till Abisko turiststation, där ungefär en vecka tillbragtes. Vid ankomsten var stationen festligt smyckad och framför turiststationen hade en grönskande äreport rest. Drottning Wilhelmina har bestigit Nuolja, företagit en båt-färd till lapplägret vid Pålnoiviken m. m. och visat sig uppskatta Lapplands försommarskönhet. Hon ämnar tillbringa omkring en vecka också vid Saltoluokta.

PRINCESSAN MARGARETHA, SVERIGES PRINCESSA, FÖRMÄLD MED PRINS AXEL AV DANMARK, 25 ÅR 25 JUNI. H. K. H. med sina två söner, prinsarne Georg (f. 1927) och Fleming (f. 1922).

Efter en i dessa dagar av HOVFOTOGRAF ELFELT, Köpenhamn, tagen fotografi.

T. h.: PRINSEN OCH PRINCESSAN VIGGO, NYFÖRMÄLDA I NEWYORK DEN 10 JUNI.

Margaretha, Sveriges prinsessa, Härtigparets av Västergötland äldsta dotter, förmäld med prins Axel av Danmark, fyllde den 25 juni tjugofem år.

Prinsessan Margaretha, som endast tjugoförårig lämnade Sverige för att genom sitt giftermål inträda i vårt södra grannlands konungahus, knöt därmed i likhet med sin moder, prinsessan Ingeborg, och sin faders kusin, änkedrottning Lovisa av Danmark, de personliga banden mellan de bägge ländernas konungafamiljer allt fastare. Liksom prinsessan Margaretha i sitt fosterland redan tidigt förvärvat sig djupa sympatier för sitt enkla och goda väsen, har hon även i sitt nya hemland vunnit kärlek och beundran som prinsessa, maka och moder. Berättelser om hennes insats i barmhärtighetens och välgörenhetens tjänst nå ofta fram över Sundets endast smala skiljevatten, hon själv besöker ofta sin hembygd och från Sverige gingo också på den nyss firade bemarkelsedagen många varma lyckönskningar den unga prinsessan till mötes.

— 637 —

Kliché: Godez Ritbyr & Klichéanstalt, Gbg.

Hittills har det varit ganska svårt för fotograferna att nå fram till vardagslivet i de stora sovjetryska städerna. Men inom många områden har man nu börjat lossa på de hämmande banden och ett utslag av dessa lättnader kan man se i de här reproducerade fotografierna, som skola illustrera livet, sådant det lever i Moskwa och Leningrad (Petrograd) under de nya förhållandena.

Allting har ju efter hand blivit nationaliserat, det är de stora kooperationsföreningarna, som dominera och sköta allt. Hela inrikeshandeln är ställd under en rad sådana kooperationsföreningar, varav Centrosojus i

Moskwa är den mest bekanta. Detta gäller både fabriker och affärer. Man kan nu göra sina inköp i vilken butik som helst och betala med de nya mynten, tsjervonetz, vilka vi återgävo i bil i n:r 35. Systemet

2.

1-2. DET FÖRR FÖRNÄMA ADELSKASINOT I MOSKWA, numera Konsumtionsföreningens byggnad med föreläsningssalar och restaurant för medlemmarna. Bemärk det florköjda Leninporträttet.

3. LÄSESAL hos en av de många kooperativa och industriella samslutningarna, där tidningar och böcker finnas tillgängliga. På väggarna porträtt av kommunismens heroer.

4. ETT GAMMALT PALATS I MOSKWA beslagttaget och inrättat till chokladfabrik.

Efter nya fotos

3.

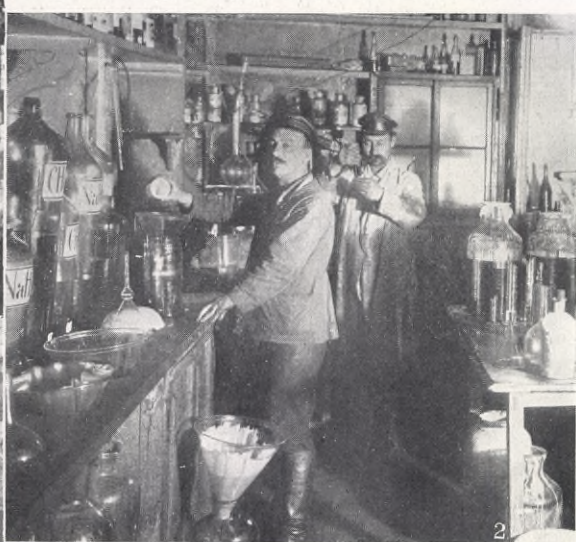
är nu överallt fullständigt infört. Den i affärerna anställda personalen har nästan över lag samma lön, som för närvarande uppgår till ca 10 tsjervonetz i månaden. Affärsföreståndaren och butikens kuskar ha således ofta samma lön. Vidare finnes ett vitt utgrenat kortsystem, sådant vi känna till det från kristiden. Arbetarna i tungindustrin få mest, de intellektuella minst på dessa kort, men man sörjer för att ingen, som är i sovjets tjänst, lider nöd. Naturligtvis är det likväl ett oöverkomligt arbete, och tiggarna i Moskwa — staden hade förr öknamnet "Tiggarnas stad" — låta sig icke utan vidare på detta sätt utrota.

4.

1. INTERIÖR AV KOOPERATIV BUTIK.
 2. LABORATORIUM. Två förutvarande kemiker, högre avlönade än vanliga arbetare tillföljde deras utbildning, men i övrigt jämställda med dessa.
 3. EN AV KOOPERATIVA FÖRENINGARNE NYÖPPNAD BUTIK VID NEWSKI PROSPEKT I LENINGRAD. Ransonerung sker enligt kortsystemet men envar har också rätt att

Efter fotografier. ©Kokki, Ode, Öde

köpa till de höga priserna. Den eleganta lokalen med den mindre eleganta publiken är brödförsäljningsbutik.

4. KERAMIK- OCH PORSLINSBUTIK I MOSKVA. Varorna såväl fabriks- som hemarbete.

5. EN AV CENTROSOJUS CHOKLADFABRIKER. Choklad-industrin är starkt utvecklade i Sovjetryssland, med god av-sättning för sötsakerna.

Men livet går nu synbarligen sin gilla gång. En mängd av dessa arbetare äro allt annat än kommunister, men de ha nu en gång funnit sig i förhållandena och leva nu i frid och ro. För många människor i små villkor är förändringen från förr till nu kanske icke så stor. Till och med en så genomgripande revolution som den ryska har svårt att helt

1. GRATISBEHANDLING PÅ KOOPERATIVA FÖRENINGARNES TANDKLINIKER.
2. EN TYPISK RYSK BILD. *Kuskar med sina smutsiga vagnar i beredskap för varukörslor.*
3. FRAMFÖR EN AV REGERINGENS TRANSPORT- OCH SPEDITIONSÄVDELNINGAR.
4. I ETT RYSKT MEJERI. *Mejerihanteringen uppmärksammas av sovjetregeringen, som söker intressera bl. a. danska mejerister att komma till Ryssland.*
5. RYSKA LANTBRUKET ägnas jämväl s'ort intresse från regeringen, som på vår bild låter prova ryska och importerade plogar.

tränga igenom. Det är naturligtvis överklassen som det har gått ut. Den bortelimineras en tid till dess nu "de nya rika", NEP-männen som kunna driva privata affärer, döko upp. Men största delen av befolkningen lever under mycket blygsamma villkor, allting är dyrt och för 10 tsjervonetz (c:a 200 svenska Forts. å sid. 642.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

T. L. PETERSON.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Glava. — 75 år 30 juni.*

A. E. DAHLMAN.
F. d. Rektor. — Karlstad.
70 år 8 juli.*

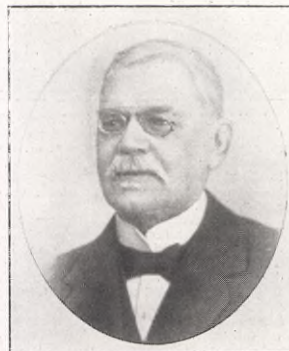
C. W. FORSSTRAND.
Fil. Dr. Skrifställare. — Sihlm.
70 år 3 juli.*

H. G. BACKLUND.
Nytjänad Professor v. Upp-
sala univ.*

G. D. R. TORNERHJELM.
F. d. Landshövding. — Gan-
narstorp. — 70 år 7 juli.*

P. G. E. WALLERSTEDT.
Polisdomare. Stockholm.
65 år 10 juli.*

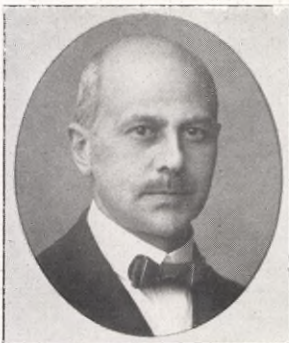
J. P. PALM.
Polismästare. — Hälsingborg
60 år 30 juni.*

H. A. H. HAMILTON.
Greve. Vatten.-dom. Här.-höv.
Stockholm. — 50 år 4 juli.*

K. O. WAHREN.
Direktör. — Norrköping.
50 år 19 juni.

P. M. SELLSTRÖM.
Direktör. — Stockholm.
50 år 19 juni.*

H. E. G. HOLMBERG.
Direktör. — Göteborg.
50 år 28 juni.*

H. G. FORSBERG.
Disponent v. a.-b. Zenith.
Malmö — 50 år 3 juli.

J. E. OLSSON †.
Godsägare. — Skifvinge.
F. 1844. † 16 juni.*

C. R. NORDIN †.
Sparbanksdirektör. — Gävle.
F. 1845. † 28 juni.*

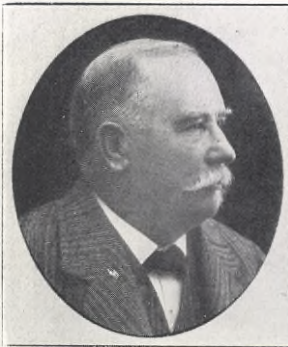
K. O. B. M. STECKZÉN †.
Sparbanksdir. — Piteå.
F. 1848. † 17 juni.*

A. LINDAU †.
F. d. Regementsläkare. — Lund.
F. 1858. † 20 juni.*

* Data å nästa sida.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.

C. HELLQVIST †.
F. d. Verkmästare. — Ämål.
F. 1852 † 26 juni.*

P. A. S. JAKOBSON †.
F. d. Godsägare. — Halla.
F. 1861. † 14 juni.*

C. UHRBERG †.
Tf. Postmästare. — Alingsås.
F. 1879. † 23 juni.*

THURE PETERSON. Stud. 73, prästv. 75, past.-ex. 85, kyrkoh. i Glava sdn 86, kontr.-prost i Gillbergs kont. 08.

AXEL EDVARD DAHLMAN. Stud. 73, fil. lic. 84, fil. dr. 98; provår 81, lekt. i grek. o. lat. i Karlst. 86, rekt. där 95—99. Ordf. i Värml. nat.-hist. o. forminnesfören. sdn 07. Stadsfullm. 91, v. ordf. 97, ordf. 04—14. Led. av drätselk. 91, ordf. 1900. Ordf. i styr. f. Riksb. avd.-kont. sdn 15. Utg. ett flertal avhandl., lärob. kulturhist. skr. m. m.

CARL FORSTRÄND. Stud. 73, fil. lic. 85, fil. dr. 86. E. o. aman. v. Upps. univ. zool. mus. 80—82, v. Stockh. högsk. zool. inst. 82—83, v. univ. bibliot. i Upps. 84—86, v. K. Bibliot. i Stockh. 86—92, sekr. v. Ståthall.-äm. på Stockh. slott 90—92. Medarbet. i Sv. Dagbl. sdn 97. Led. av styr. f. Sv. Linnésällsk. sdn 17, red. av dess årsskrift sdn 20. Företagit ett flertal forskn.-färder o. utl. resor. Omfatt. kultur- o. personhistor. författarskap. Inneh. av Vetenskapsakad. äldre Linnemed. i guld 14, anslag av Sv. akad. 22.

HELGE BACKLUND. F. i Dorpat 1878, stud. 97, fil. kand. i Petersburg 01; assist. v. Geolog. inst. v. Petersb. univ. samt stud. i geologi v. univ. i Wien, Graz, München, Heidelberg o. Bonn 06—07. Promov. fil. dr. v. Wiens univ. 08. E. o. kustos v. Vetenskapsakad. i Petersb. geolog. mus. 09, ordn. kustos 12; fil. lic. v. Petersb. univ. 09, promov. mineral. o. geolog. dr. där 11. Statsgeolog v. Argentinska geolog. undersök. i Buenos Aires 12—13; av sakkunn. uppfl. å andra förslagsrummet v. besätt. av professuren i mineral. o. geologi v. Stockh. högsk. 14. Professor i samma ämnen v. Åbo akad. sdn 18. Förtagit ett stort antal vetenskapl. forskn.-resor, tilld. Geograf. sällsk. i Petersb. guldmedalj f. forskn. o. geograf. upptäckter i Sibirien 06. 1 dagarne utn. t. professor i geologi m. petrografi o. mineralogi v. Uppsala universitet.

GUSTAF TORNERHJELM. Ulfva v. Skån. husarreg. 72; avsk. m. ryttm. n. h. o. v. 85. Led. av styr. f. Hålsingb.-Hässelh. järnv. a.-b. 79, ordf. 88—02 o. sdn 11; led. av styr. f. Skån. hyp.-fören. 85—02, av centralstyr. f. Skån. e. bank 89—02; ordf. i styr. f. Skån. superfosfat o. svavelsyrefabr. a.-b. 85—18, i styr. f. Sultelma a.-b. sdn 91; styr.-led. i Höganäs stenokis a.-b. (Höganäs-Billehs. a.-b.) 85, ordf. sdn 09; ordf. i styr. f. Sv. utsädesfören. 94—02. V. ordf. i hushålls-sällsk. 98—02, ordf. 03—17 inneh. dess guldm. Landstingsman 85—02. Led. av Riksd. F. K. 89—02. Landshövding i Malmö. 1. 02—09. Led. av Lantbruk. akad. Åger Wrams Gunnarstorps o. Gedsholms säteri. Komm. m. st. k. N. O. Biografi o. helsid.-portr. årg. X:39.

EHRENFRIED WALLERSTEDT. Stud. 78, hovr.-ex. 83, v. lvd 86, tj.-man h. Överståth.-äm. f. polsår. 90, polisdomare i Stockholm sdn 16. Bitråd. omb.-man h. Stockh. stads fattigv.-nmd sdn 92, dess sekr. 08—21, sekr. h. Sjömansfören. sdn 91.

RYSSLAND. Forts. fr. sid. 640.

kronor) i månaden kan en familj naturligtvis icke tillåta sig någon större lyx. Men lönen motsvarar dock vad t. ex. danska arbetare för ögonblicket i genomsnitt ha.

Affärerna öppnas först kl. 10 eller 11. Det är ryssarnas gamla skötesynd, att de alltid stiga sent upp och gå sent till sängs. Restaurangerna ha öppet till klockan 4 på natten och man har fulla hus överallt. Nöjena på dessa restauranger äro primitiva, men i Moskwa finnes nu representanter för allt, från den sublimaste konst till det tarvligaste gyckel.

Ryssarna äro genomgående icke energiska och överallt på kontor o. dyl. ser man dem alltid rökande cigarretter och diskuterande, två av ryssarnas älsklingssysselsättningar, men de flesta äro vänliga, hjälpsamma och mycket naiva. De ha ingen känning av revolutionen och de erfara blott fördelarna av den i form av bättre undervisning och större upplysning samt olägenheterna, då så mycket genom den slagits i spillror. Men i alla fall arbetas det överallt kraftigare än förr och många av den förutvarande underordnade personalen ha ryckt upp till ledareplatser. Men endast om de spela en politisk roll och ha säte i de stora kooperativa föreningarna ha de någon ekonomisk fördel av de framstående befatningarna.

Men onekligen måste det, icke minst för dem som kände det gamla Ryssland, vara överraskande att se bl. a. det förutvarande adelskasinet i Moskwa ombildat till församlingshus för konsumtionsföreningarna o. s. v. Efter hand träda de ekonomiska

JANNE PALM. Stud. 85, hovr.-ex. 89, e. o. not. i Göta hovr. s. å., anst. v. Stockh. polisår. 90, kommiss. 91; rådm.-man o. polisåst. i Hålsingb. sdn 99. Ordf. i Hålsingb. hälsov.-nmd. i styr. f. stift. Kjelltorps sjukhem, i stift. Hålsingb. sjömanshem, Hålsingb. K. F. U. M., v. ordf. i styr. f. Hålsingb. vanförehem.

HUGO HAMILTON. Stud. 93, jur. utr. kand. 98, fiskal i Skån. hovr. 05, assess. 06, hovr.-råd 06; revis.-sekr. 11. Häradsbörd. i Västra Nerikes doms. 14; sdn 19 förordn. vattenrättsdomare i Söderbygd. vattendomsstol.

PER SELLSTRÖM. Anst. i Jämtl.-Posten 90—1900. reseomb. f. Bergslag. inhemska pappersförsäljn. 01—17, sdn Sv. tidn.-papperbrukens fören. bildades 17 varit dess direktör.

HARALD HOLMBERG. Utex. fr. Tekn. högsk. 94. Anst. å faderens tändst.-fabr. i Södertälje t. 99 då han reste t. Sydafrika o. i Johannesburg anlade en tändst.-fabr. f. ett korsortiums räkn. Återvände t. Sverige o. förstnämnda anställd. under boerkriget, disp. f. Wax Vestas fabr. i Gbg. 03—06; verkst. dir. f. Södertälje tändst.-fabr. 07 då tillverkn. koncentrerades t. fabr. i Göteborg. En av initiativtag. av sammanslutn. Fören. svenska tändst.-fabr. 13 o. då disp. f. fabr. i Göteborg. Led. av Göteborg. industrikomm. o. dess arbetsutsk. sdn 22. Styr.-led. i a.-b. Fören. sv. tändst.-fabr. sdn 13, ordf. i styr. f. Tval.-o. parfymfabr. Viola i Göteborg. sdn 16. Styr.-led. i a.-b. Södertälje verkstäder 12—17.

JOHAN ERIK OLSSON †. Inneh. Skiftunge gård fr. 88 t. 22 då han överlämnat den t. en yngre anförant. På sin tid socknens komm. betrodde komm.-man* mångårig ordf. i komm.-nmd o. st. Ordf. i brandst. komm., vär. av förmynd.-skap, led. av kyrko- o. skolråd. Led. av lasar-dir. i Eskilstuna, styr. f. Rekarne hush.-gille. Styr.-led. i Rekarne sparb. 75, styr.-ordf. samt kassadur. o. omb.-man 92—16. Stadsfullm. i Eskilstuna 07—11. Landstingsman under 22 år, led. av Riksd. A. K. 97—99.

ROBERT NORDIN †. Efter avslut. skolorundervisn. anst. v. Lindahl & Runers mek. verkst. i Gävle såsom kassör o. senare kamrer t. 87 då han blev verkst. dir. f. Gävle stads sparb. En av initiativtag. t. sparbankfören. 1900, led. av dess styr. Ägnat synnerligt intresse åt fattigvård o. åt frivilliga skytteväsendet. Samtid. m. inval i stadsfullm. 90 led. av fattigv.-styr. o. dess ordf. sdn 1900. På sin tid överbefälh. i Gävle skarpskyttefören. o. initiativtag. t. fören. ombild. t. skyttefören. Ledare f. länets skytteförb. o. tilld. dess guldmedalj liksom tidigare stad.-ns skarpskytteförenings. Led. av Skytteförb. överstyr. verkst. utsk. sdn 03 o. tilld. dess hedersmed. i guld. Verksam inom Sv. Röda K. Biografi o. helsid.-portr. årg. XXI:39.

KARL STECKZÉN †. Stud. 68, fil. kand. 73, adj. v. L. allm. lärov. i Piteå 77—14. Sdn 03 led. av styr. f. Piteå sparb. sdn 10 dess verkst. dir. På sin tid stadsfullm., ordf. i fattigv.-styr., v. ordf. i lasar.-styr., led. av folksk.-styr. Utgiv. av Norrbottens-Posten 83—92.

ANDERS LINDAU †. Stud. 79, med. lic. 88, bat.-läk. v. Andra livgren.-reg. 89, därefter v. N.-o. S. Skån. inf.-regna. reg.-läk. v. sistn. reg. 01—18. Stadsdistr.-läk. i Malmö 95—19.

CARL HELLQVIST †. På sin tid verkmäst. v. Bergslag. järnv. samt brandchef i Ämål, led. av stadsfullm., drätselk. o. byggn.-nmd.

AXEL JAKOBSON †. Ägnade sig efter avslut. skolgång o. prakt. studier i utl. åt trävaruhandling men övergick senare t. jordbruk samt inneh. under 36 år egend. Ekeby gård, i Södermanl. l. På sin tid mångårig ordf. i komm.-st. led. av komm.-nmd, nämndeman, v. ordf. i Jönakers hushållsgille, led. av allmän. styr.

problemen mer och mer i förgrunden och detta är säkerligen endast lyckligt, ty där går nog vägen till samarbete med det övriga Europa, som icke har någon användning för den ryska kommunismen. Bayern var just för 5 år sedan ett typiskt exempel på vad man i så fall kunde vänta sig och det frestade ju icke till efterföljd. Men förhållandena och förutsättningar i det stora Ryssland voro annorlunda än i något vanligt europeiskt land. Därför förefaller det nu, som om man hade underordnat sig de nya förhållandena och det dagliga livet i Sovjetryssland börjar antaga fasta former.

Till bild å sid. 632.

Kooperativa förbundets tjugofemte årskongress har avhållits i Stockholm den 25—27 juni, varvid utom de svenska deltagarna närvaro representanter från Norge, Danmark, Finland, Estland och England. Välkomsthälsningen framfördes av direktör K. Eriksson, varefter förbundets affärchef, dir. Albin Johansson höll ett sakrikt, för den kooperativa rörelsen mycket belysande tal, varur framgick vilken stor och välsignelsebringande omfattning kooperationen i Sverige fått. Excellens Trygger ägnade också kooperationen ett uppskattande anförande, som mottogs med starka applåder. Bland deltagarna märktes vid kongressens öppnande särskilt tvenne av stiftarna, kanslirådet G. H. von Koch och riksdagsman A. C. Lindblad. Kooperationens viktigaste frågor behandlades sedermera i föredrag och diskussioner.

Rubriken kommer kanske läsaren att tänka på “Lloyd”, “Veritas”, eller någon liknande institution. Men det är här icke fråga om något segel- eller ångfartyg, utan om en antik marmorstaty.

En ung konsthistoriker i Uppsala, kand. Thore Ericsson, längre fram L. Dietrichsons efterträdare som föreläsare i konst-historia vid akademien för de fria konsterna, insände 1875 till “Tidskrift för konst och konstindustri” en fotografi, som enligt etiketten framställde en i Berlins museum befintlig gipsavgjutning efter en Venusstod, där kallad “Venus von Stockholm”, med begäran att få veta var marmororiginalen befunno sig. Tidskriftens redaktör, Dietrichson, kunde emellertid meddela att fotografien alls icke avbildade den antika skulpturen, utan, genom feletikettering en modern kvinnobild, närmast erinrande om dekorativa skulpturer i Palais Royals trädgård i Paris. Men Ericssons spörsmål gav Dietrichson anledning att närmare söka lösa problemet “Venus von Stockholm”, som redan förut intresserat honom.

Han hade 1860 för första gången i Berlins museum sett ifrågavarande gipsavgjutning som framställde den nakna skönhetsgudinnan, vilken, efter att på en bredvid henne stående urna ha avlagt sin dräkt, stod i begrepp att stiga i badet. Han hade återsett den 1867, men 1869 hade den, vid omordningen av Berlin-museets antiksamling flyttats till ett magasin, där han 1872 ånyo sett den, utan att för sig kunna klargöra, varför den benämndes “Venus von Stockholm”. Enligt de framstående konstarkäologerna Friederichs och Bernoulli måste originalet till avgjutningen vara en senromersk efterbildning av en äldre Venusstod, snarare av den knidiska än den kapitolinska — de ungdomliga formerna erinrande om den mediceiska. Dock var “Venus von Stockholm” i uppfattningen mindre kokett än den mediceiska Venus, så när som på armarna, vilkas affekterade ställning gjorde sannolikt att de voro moderna. En tredje konstarkäolog, prof. Böttcher, kunde upplysa om att gipsavgjutningen, av vilken ett exemplar även finnes i Dres-grävs vid dens museum, jämte en sådan av Endymion i k. museet i Stockholm, genom bildhuggaren professor Byströms försorg kommit till Berlins museum på 1830-talet. Enligt en tradition, vars pålitlighet dock icke kunde konstateras, hade originalet på sin tid upp-

Teckning efter bild i “Tidskrift för Bildande Konst och Konstindustri” 1875. — Kisthet: Sjöberg, Gbg.

Via Appia i Rom och tillhört familjen Borghese.

Men varför kallades statyen “Venus von Stockholm”? Ja, på den frågan kunde Dietrichson icke lämna något klart besked. I “Stenmuseet” fanns originalet icke och ej heller, så vitt känt var, hos någon privatperson i Stockholm. Men efter att ha förhört sig hos “trovärdiga och därtill konstförståndiga personer” trodde Dietrichson sig kunna gissa att den försvunna, antika marmorstoden kommit till Sverige med Byströms stora, i Rom hopbragta samlingar. Och så långt hade Dietrichson alldeles rätt. Verus-statyn hade av Byström hemförts från Rom och då han på begäran för Berlin-museets räkning låtit taga en gipsavgjutning av Endymion, hade han passat på att till såväl detta museum som till Dresdens skicka gipsreproduktioner av sin egen antika Venus — en tredje gipsavgjutning av gudinnan behöll han för egen del och den sågs ännu på 1870-talet i Byströms villa på Djurgården, då Hammers. Men beträffande originalets öden voro Dietrichsons upplysningar i hans konsttidskrift mindre distinkta. Han säger sig ha hört att Byström, när denne 1832 återvände till Rom, “lär ha medtagit endel av sina konstsaker, vilka han (i Tyskland?) försålt,

enligt vad min sagesman trodde sig veta till England”. Denna version är emellertid falsk. När Byström, nyss bliven professor vid Konstakademien, lämnade Sverige, som han aldrig återsåg — han dog som bekant i Rom 1848 —, kvarlämnade han här alla sina hitförda konstsamlingar och de såldes på auktion den 18 juli 1853 och följande dagar — mer än 300 målningar och en mängd skulpturer, till stor del av honom själv. Men går man (vilket Dietrichson tydligen försommade) till auktionskatalogen och auktionsprotokollen, finner man bland skulpturerna: “n. 5. Venus (antik) hög 70 tum”. Detta nummer är påtagligen identiskt med “Venus av Stockholm”. Det inropades för 261 riksdaler banko av “Christy”, varmed menas den store konsthandlaren mr Christie från London, som å den Byströmska auktionen gjorde högst betydande inköp. “Venus av Stockholm” gick sålunda verkligen till England, ehuru på andra vägar än Dietrichsons sagesman trodde. Men var den där hamnade, det är nog icke så lätt att utröna — ovisst är ju också om det skulle löna mödan att vidare söka följa dess öden.

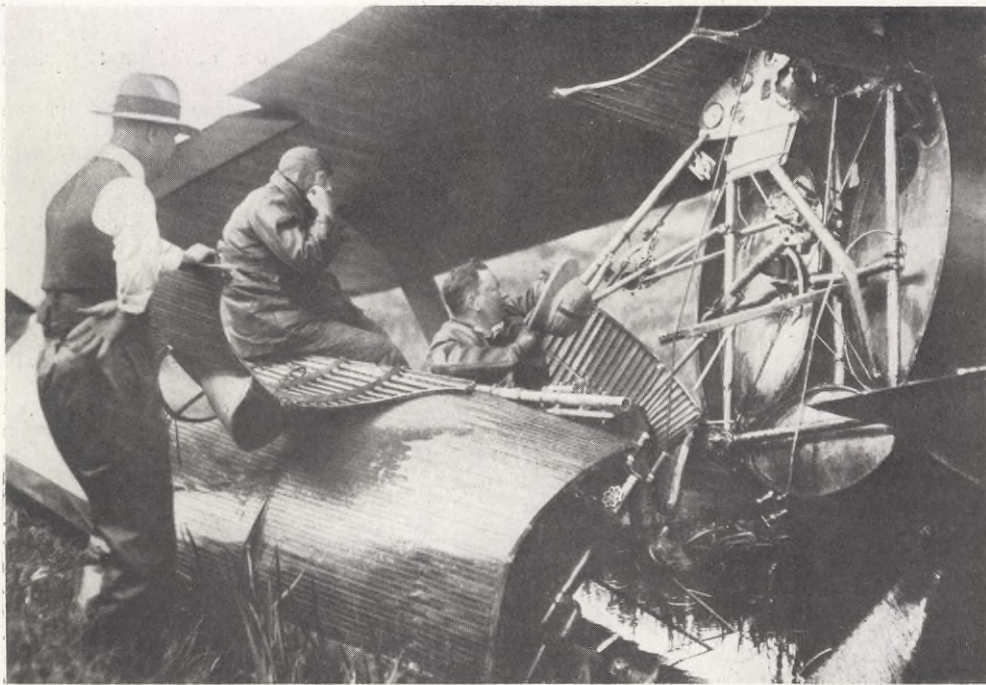
MALMAGÅRDEN. Forts. fr. sid. 632.

skolferierna. Redan första året kunde fonden bereda över 50 läroverkselever fri landsvistelse. I fjol sommar erhöll så fonden i gåva av en frikostig donator en stor vacker egendom å Värmdön vid Örsundet i Stockholms skärgård och därmed var möjlighet beredd att få det första egna feriehemmet till stånd. Detta står nu fullt färdigt efter ritningar av arkitekt Alf Wallander. Hemmet har fått namnet Malmagården och invigdes högtidligen den 21 juni. Denna sommar är det 36 flickor från huvudstadens elementarskolor, som tagit den vackra gården i besittning men dessutom ha genom fondens försorg 40 gossar och flickor beretts landsvistelse på olika håll. Det förnämsta önskemålet är nu att kunna öppna ännu ett hem av samma typ.

Till bild å sid. 633.

Den eminenta franske flygaren Pelletier-Doisy nådde den 9 juni målet för sin färd, Tokio, efter att ha tillryggalagt 20,146 kilometer på 45 dagar.

Denna enastående och i och för sig förträffliga prestation skulle säkerligen ha utförts på åtta à tio dagar kortare tid om icke det beklagliga missödet med maskinen inträffat i Shanghai i slutet av maj. Därigenom måste han invänta ankomsten av ett nytt aeroplan, men begav sig så snart detta anlät åter på väg, först till Peking under en pressande hetta och sedan via Mukden och Hai-Djou till Tai-Ku, där en tät dimma uppehöll honom. Därefter gick färdens i god ordning till Tokio. Mottagandet var allestädes översvallande hjärtligt. Den djärve flygaren har rönt officiellt erkännande också genom att erhålla befordran till kapten och hederslegionen väntar den skicklige mekanikern Besin. Man förbereder ett glänsande mottagande vid de bägge flygarnas återkomst till Frankrike, som genom dem ännu en gång har hävdats sin rangplats inom flygkonsten.

Kliché Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

DEN FRANSE FLYGAREN, LÖJTNANT PELLETIER D'ISOY (se H. 8. D. denna årgång n:r 32), LANDAR PÅ FLYGFÄLTET UTANFÖR PEKING DEN 29 MAJ.

Efter originalfotografi.

Foton insänd av en landsman i Peking.

Text å sid. 643.

EN MÄRKLIG FÖRSÄLJNING AV PÄRLOR I PARIS. Ett 3-radigt pärlhalsband, förut tillhörigt m:me Thiers och därefter Louvremuséet, såldes nyligen på auktion i Paris för 11 millioner francs.

rader praktfulla pärlor bestående halsbandet hopbragtes långsamt och under ett ytterst noggrant urval av M:me Elise Thiers, f. Dosne, en rik generalförpaktares dotter och gift med Louis Adolphe Thiers, den framstående historikern, som åren 1871—73 var republikens president. M:me Thiers lyckades till ett efter nutida förhållanden enormt billigt pris sammansätta denna sällsynt vackra klenod, som nu genom sitt höga pris givit ett välbefärligt tillskott till Nationalmuseernas fond, Thierska stiftelsen (avgiftsfria bostäder för medelösa studerande) och en pensionsfond. Ytterligare några smycken finga försäljningssumman att överstiga 12 mill. frcs.

Efter fotografier.

BLOMSTER-AEROPLAN, HAARLEM—BERLIN tillför den lyska huvudstaden dagligen nyskurna blommor.

Kliché Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

Madame Thiers ryktbara och underbart vackra pärlhalsband, vilket tillhört Louvren, gick den 16 juni under klubban och förvärvades av en parisisk juvelerare för mer än 11 millioner francs.

Därmed övergick en värdefull statens egendom i privata händer och en denna liknande försäljning har icke ägt rum sedan krondiamanterna år 1887 vandrade samma väg. För försäljningens auktoriserande erfordrades också ett särskilt dekret, undertecknat av republikens president jämte undervisnings- och finansministrarne.

Det nu avtrenne